

یکسال قبل

یکسال بعد

یکسال از قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال بعد

یکسال از قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال بعد

یکسال از قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال بعد

یکسال از قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال بعد

یکسال از قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال از بعد

یکسال قبل

یکسال قبل در بیست و نهمین روز بهمن ماه،سیاست‌های کلان «اقتصاد مقاومتی» از سوی رهبر معظم انقلاب به روسای قوای سه گانه و معنات تشخیص مصلحت نظام ابلاغ شد.این سند مهم و تعیین‌کننده که باید از آن به عنوان «قرن بدل» نظام در برابر تحریم‌های ظالمانه و ناجوانمردانه یاد کرد، دارای نکات مهم تعیین‌کننده‌ای بود که توجه به هر یک از آنها، می‌توانست به سر ساعت گره‌های مهم و گلوگیر اقتصادی کشور را باز کند.براساس این سیاست‌ها،قرار بود به گونه‌ای برنامه‌ریزی شود که: «تولید کالاهاهای اساسی» به ویژه آن دسته از کالاها‌‌‌ی اساسی که از طریق واردات تأمین می‌شود، افزایش یابد و مبادی واردات این کالاها نیز باید متنوع شود. همچنین برای تأمین امنیت مواد دارو و مواد اولیه تولید آنها «ذخایر راهبردی» ایجاد شود.از سبوی دیگر گزاره‌ها در سبمی از درآمدهای نفتی که به صندوق توسعه ملی می‌رود هر سال نسبت به سال قبل افزایش یابد تا جایی که وابستگی بودجه سالانه به درآمدهای نفتی به حدی برسد، صورت‌پذیری درآمدهای نفتی نیز باید از طریق انتخاب «مشترکان راهبردی» از جمله فروش نفت، شمشک‌زدادن بخش خصوصی در فروش فرآورده‌های نفتی و افزایش صادرات گاز، برقی و محصولات پتروشیمی کاهش یابد.هزینه‌های عمومی کشور باید از طریق «منتقلی‌سازی انداز دولت»، داشتن دستگاها، سرمایه‌های موزاری با غیر ضروری و حذف هزینه‌های زائد کاشی و صادرات کالا، به ویژه سرمایه‌های کالاها «دانش‌بنیان» افزایش پیدا کند.» همچنین قرار بود نظام قیمت‌گذاری در کشور شفاف و روشن‌های نظارت بر بازار به روز شود.

این امور مهم و تعیین‌کننده که در قالب ۲۴ سرصف‌بلخ ابلاغ شد، امید زیادی در بین مردم و جامعه تولیدکننده کشور ایجاد کرد و انتظار این بود که با بکار بستن این نسخه شفابخش، بیماری اقتصاد کشور رو به بهبود نهد و بخصوص رکود اقتصادی با همه مختصمان و تولیدکنندگان داخلی، به رونق و گردش تبدیل شود. در اهمیت این مبحث و ضرورت و فوریت پرداختن به آن همین آنکه ضرر معظمه انقلاب دربرآوردن فرموده شد:«لزام است قوای کشور به‌رنگ و با زمان‌بندی مشخص، اقدام به اجرای آن کنند و یا تهیه قوانین و مقررات لازم و تدوین نقشه راه برای عرصه‌های مختلف، زمینه و فرصت مناسب برای اقدام آفرینی مردم و همه فعالان اقتصادی را در این جهاد مقدس فراهم آورند تا به فضل الهی حماسه اقتصادی ملت بزرگ ایران نیز همچون حماسه سیاسی در برابر چشم جهانیان رخ بماند».

اما اینکه این دستورات «بی‌درنگ» به مرحله اجرا درآمد و برای آن «قوانین و مقررات و نقشه راه» تدوین شدد «مردم و فعالان اقتصادی» مجالی برای فعالیت و نقش آفرینی یابند یا نه، موضوع مهمی است که با گذشت یکسال از آن پیام مهم، ناقص نقل و بررسی است.

این بار، و توجه به آن در بخش‌های مختلف و بویژه در مهمترین سند

مالی دولت یعنی «بودجه ۹۴» گفتنی است:

۱- رکود کم‌سیاسته حکاکم بر اقتصاد کشور، موضوعی نیست که ساخته و پرداخته شود. این کشور با اتکار آن اتکار بدیهیات است. بسیاری از کارشناسان اقتصادی و اجتماعی درباره ثمرات این وضع سخن‌ها گفته‌اند و تحلیل‌ها ارائه داده‌اند که به حق باید گفت توجه به هر یک از آنها می‌توانست از پدید آمدن وضعیت کنونی جلوگیری کند. اما نه تنها پیشنهادی نشده بلکه تاکید و اصرار بر توسعه‌های نامناسب با رویکرد تخریب آنچه از گشت‌ناگان باقی‌مانده بود و ارائه نسخه جایگزین، تبدیل به رویه عملی و دائمی بسیاری از دولتمردان شد و نتیجه این رفتار، گردش اقتصادی در جمعی پایین و رکود در سطحی بالا شده است. که بدون تازمه تعلیلی طرح‌های مانده «مسکن مهر» و بکار برن ادبیات مرسوم نیز فاش‌تر از سوی وزیر طرح ملی بود. «مخرف بودن» طرح موجب خنده‌دار شدن بیش از دومیولین خانوار ایرانی شده بود، سبب تعطیلی دهها صنعت و حرفه و هزاران کارخانه و کارگاه تولیدی و بیکار شدن جماعت زیادی در سراسر کشور شد و البته به دنبال طرح جایگزین ملی - منتقلی - که نیز هم‌بزرغ فیم بود، ارائه نشد. این امر در مقابل طری تعطیلی این طرح -موارد مشابه- جلوگیری از افزایش تقدینگی در جامعه بود. اما امروز به کسی پوشیده نیست که میزان تقدینگی که در آغاز دولت یازدهم حدود ۴۵ هزار میلیارد تومان بود، اکنون با رشد عجیب و وارور نکرده شد به حدود ۶۸۰ هزار میلیارد

تومان رسیده است! یعنی طی ۱۸ ماه حدود ۵۰ درصد رشد داشته است!

۲- تا آنکه قرار بود مردم به صورت مستقیم در عرصه اقتصاد میدان‌دار شوند، صدفضای اقتصادی چیز دیگری را نشان می‌دهد. دکتر راغفر از اساتید اقتصاد در این باره می‌نویسد که با مشکلات فراوان روحانی این است که بسیاری از مسئولان و تصمیم‌گیرندگان حوزه عمومی خود از صاحبان سرمایه در بخش خصوصی هستند... این مسئله باعث می‌شود که امکان برپارهمزبونی در صیخ در بخش عمومی کشور نشینی شود زیرا کسادی که باید خود را وقف ساماندنی به اوضاع اقتصادی کشور کنند نمی‌ا وقت خود را درگیر بینگادارهای شخصی هستند. راغفر تأکید می‌کند: «یکی از شاخص‌ها که نشان‌دهنده فساد در کشور است، کاهش میانگین صنایع گذارنار ان عمومی و بخش خصوصی است.» این البته نیاز به اظهار نظر و مشاهدات جدی در این باره نمود و کار به جایی رسید که مدیر عامل اسبق شرکت ملی نفت ایران، صراحتا از «دوره شدن زورا توسط باج‌خواهان» سخن گفت و آن می‌گوید: «بازوی دروغی از برخی از وزرای دولت را عمده‌ترین سهم کردن غنایم بی‌وزاری هستند و غنایم امتیازهای بی‌ارمی می‌گیرند و این مسئله را راننده به عینه شاهد هستیم... زورا مدیون حلق هستند نه مدیون شخص خاصی، آنها (باج‌خواهان از زورا) نهایتا دو سال طول می‌بهرد یا ما پرداخت کرده‌اند... این اظهارات تکان‌دهنده و شواهد مهم نشان از دوری متولیان امر از مسرین‌کار به مردم دارد.

۳- افزون بر موارد فوق، قانون‌گریزی، عدم اجرای صحیح و دقیق مصوبات مجلس، مشکل دیگری است که نمی‌توان به سادگی بر آن چشم پوشید. این نقصیه و بلایه بزرگ که در دولت‌های پیشین هم مسیوق به سابقه بوده است، علاوه است که به هر موج و برین نظمی منجر شده و کار را به آنجا خودکش کشاند که کارآزموده‌ترین افراد هم در اصلاح امور با سختی و مشکل مواجه شوند. در نتیجه نیست کسی به مهمترین سببى که نشان‌دهنده نظم در دولت است توجه سالانه و گزارش تفریغ آن است. بررسی گزارش سرازین فمیان ۹۲ نشان می‌دهد که دولت رغبتی به اجرای احکام تبصره‌های بودجه ندارد و بیش از ۶۵ درصد احکام بودجه در آن سال یا اساسا به کنار گذاشته شده و اجرا نشده است یا اجرا شده به اهداف خود نرسیده یا کنار گذاشته شده است! شاید بحث موعوقات بانکی که براساس اظهارات مستنگوئی استخوانی اجرا شد، حتی ۳۰ هزار میلیارد تومان (حدود یک سوم کل تقدینگی کشور) هم تخمین زده می‌شود و عدم توجه جدی دولت برای وصول آن را بناتوان از بازگشتن مبادی پهن اعتباری به عنوان تکلیف صنعت در خصوص دانست که موجب نگرانی مردم می‌شود.

یقینا پذیرفتنی نیست در حالی که اغلب صنایع و موسسات تولیدی بزرگ از اختیار نداشتن تقدینگی شکوه می‌کنند و در حالی که بانکها برای وام‌های کوچک چند میلیون توختی، مستغکگیرانه ترین مقررات را اعمال می‌کنند و در استرداد اقساط آن با سختد و غفلت برخورد می‌کنند، یکسوم تقدینگی کشور در اختیار افراد معدودی باشد و نظام بانکی نه تنها برای وصول آن اقدام جدی نکند، حتی آثار دقیق آن را هم به مرجع قضایی ارائه ندهد!

این مورد و نومه‌های متعدد دیگری که سרוخ و بیسان آن به تفصیل و تطویل این نوشتار می‌نیامد، گوشه‌های از مشکلات امروزیین اقتصاد را نشان می‌دهد. ممکن است عده‌ای بگویند به جای حل این مشکلات، با فراکتی

و حساب‌های مدتی به تخریب گشت‌ناگان و انداختن تقصیر به گردن زمین و زمان، فرستاد و سوزانده و دیگران را منجم کنند، اما نباید بی‌فروشی کرد که تیم اقتصادی دولت، برای حل این مشکلات فرصت چندانی ندارد و فراکتی دردی را دوا نمی‌کند. آشاره بهمن آمان یکی از کارشناسان اقتصادی درباره فراکتی های دولت، ضمن اشاره به سخنان اخیر رئیس جمهور که گفته بود خیانت کشی جبهه از راه خرابی پندتر است، به گرایش به موضوعات مثل «برای بر شدن ناهمانی قیمت خوراک واحدهای پتروشیمی و بهره مالکانه ۳۰ درصدی نسبت به صنایع معدنی پرداخته و گفته بود: «نمانی این فشارها به سخت و بد بود و ویژه شرک جبهه از راه خرید پندتر است، بورس و طلا می‌شود و مسئولان یا ناباور از کنار آن می‌گذرند. در کجای جهان به بیکاره قیمت مواد اولیه کارخانه‌ای آن باقی است، تکلیف از لایحه بودجه ۹۴ تأمین شده و بحت دولت باید خود را مخاطب این سند مهم دانسته و با عزمی راسخ و دقتی واقف، بوده‌جا به از نجوی مورد بررسی و اصلاح قرار دهند که بیشترین انطباق و همخوانی با آن

حسین ششمان

یکسابقه

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال

یکسال